

تشکیل شورای علمادر غزنی؛

رهبر طالبان به عالمان شیعه سهام نداده است

ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر طالبان، در چند ماه گذشته روند تشکیل شورای عالمان دین را در سطح ولایت‌ها آغاز کرده است. اعضای این شورا که به‌گونه مستقیم از رهبر طالبان دستور می‌گیرند، مسوولیت نظارت بر کارکردهای مسوولان محلی و مشوره‌دهی به نهادها در سطح ولایت‌ها را برعهده دارند. بربنیاد اطلاعات موجود، این شورا جای‌گزین شورای ولایتی در حکومت پیشین است، با تفاوت این‌که اعضای آن به‌گونه مستقیم از سوی رهبر طالبان انتصاب می‌شوند.

۳

تسلیمی سلاح بدون سند؛

باشنده‌گان لعل و سرچنگل باید مجدداً به طالبان سلاح بدهند

۵

آغاز سال مالی ۱۴۰۲؛

رهبری طالبان هنوز سند بودجه ملی را منظور نکرده است

۳ صفحه

طالبان ۲۰ کارمند زن ریاست تصدی جوجان را برکنار کردند

صبح، جوجان: منابع محلی در ولایت جوجان می‌گویند که طالبان ۲۰ کارمند زن ریاست تصدی «افغان گاز» را در ولایت جوجان برکنار کرده‌اند. منابع محلی روز سه‌شنبه، ۱۵ حمل، به روزنامه صبح می‌گویند که ریاست تصدی افغان گاز این کارمندان زن را به‌شکل گروهی دیروز برکنار کرده است. این زنان تجربه کار ۱۰ تا ۱۵ ساله را در این ریاست دارند. پیش از این گروه طالبان نزدیک به ۸۰ کارمند زن و مرد ریاست تصدی بندر حیرتان را نیز به‌شکل گروهی برکنار کرده بودند. این در حالی است که با روی‌کارآمدن طالبان در افغانستان، این گروه زنان را از رفتن به وظایف‌شان منع کرده است. طالبان در آخرین دستور خود دختران و زنان را از رفتن به دانشگاه و کار کردن در موسسه‌های داخلی و خارجی نیز منع کرده‌اند.

ادامه واکنش‌ها به ممنوعیت کار زنان در دفتر سازمان ملل؛ بنت خواستار لغو این تصمیم شد

صبح، کابل: ریچارد بنت، گزارشگر حقوق بشر سازمان ملل برای افغانستان، ممنوعیت کار زنان در دفتر این نهاد در ولایت ننگرهار از سوی طالبان را نقض «فاحش» حق اساسی زنان و خلاف منشور این سازمان عنوان کرد. بنت ناوقت سه‌شنبه‌شب، ۱۵ حمل، در توییتی خواستار فوری لغو این تصمیم طالبان شده است.

پیش از این، آنتونیو گوتروش، دبیرکل سازمان ملل، ممنوعیت کار زنان در دفتر این نهاد در ولایت ننگرهار از سوی طالبان را محکوم کرده و گفته بود در صورتی که این اقدام توقف پیدا نکند، توانایی‌های سازمان ملل در خصوص رساندن کمک‌های بشری به افراد نیازمند در افغانستان، تضعیف خواهد شد. گفتنی است که دفتر هیات معاونت سازمان ملل متحد (یوناما) روز سه‌شنبه، ۱۴ حمل، به کارمندان در افغانستان گفته است که به دلیل تهدیدات امنیتی تا ۴۸ ساعت به محل کار حاضر نشوند.

زلمی خلیلزاد، فرستاده پیشین امریکا برای صلح افغانستان نیز در توییتی گفته است که تصمیم طالبان برای ممنوعیت کار زنان در دفاتر سازمان ملل، احتمال دارد سبب قطع کمک‌های بین‌المللی به افغانستان شود. خلیلزاد افزود: «این تصمیم لزوماً معاملات بین‌المللی با طالبان را به ضرر منافع افغانستان پیچیده خواهد کرد.» با این حال، فوزه کوفی، عضو مجلس نماینده‌گان در دولت پیشین، سازمان ملل را به عدم موضع «واحد» در خصوص منع تحصیل دختران و کار زنان متهم کرده است.

۵ صفحه

اصلاح ریش و نداشتن کلاه؛ دهها مامور دولتی در لوگر برای دو تا سه شب زندانی شدند

۶ صفحه

پرونده دادستانی؛ تکون، توسعه و مفقودالاثار

تاریخ جرم به درازنای تاریخ بشر می‌رسد. همان‌گونه که آغاز تاریخ بشر به‌صورت دقیق معلوم نیست و پراست از افسانه، ارتکاب...

مردی در بادغیس خودکشی کرد

صبح، بادغیس: منابع محلی در ولایت بادغیس می‌گویند که یک مرد در این ولایت خودکشی کرده است. منابع روز سه‌شنبه، ۱۵ حمل، در صحبت با روزنامه صبح می‌گویند که این مرد دوشنبه‌شب، ۱۴ حمل، در منطقه برانقری ولسوالی سنگ آتش ولایت بادغیس با شلیک گلوله به زنده‌گی‌اش پایان داده است. این مرد محمدعارف نام داشت. تاکنون علت و انگیزه این خودکشی مشخص نشده است. این در حالی است که سه روز پیش یک جوان افغان به نام فیصل در ایران خودکشی کرده بود.

افغانستان و قحطسال خوشحالی

خبرهای روزانه، علی‌رغم سرکوب شدید رسانه‌ها در افغانستان، از افزایش خودکشی‌ها گزارش می‌دهد، از کودکان دوازده‌ساله تا مردان میان‌سالی که خودشان را حلق‌آویز می‌کنند. در جایی که شادی و خوشحالی وجود نداشته باشد، در جایی که بهایی به شاد بودن مردم داده نشود و در جایی که فرهنگ شادمانی پا نگرفته باشد، زنده‌گی‌ها تلخ و تیره و روان‌ها افسرده و در هم‌شکسته خواهد بود. افغانستان در سنجش‌های جهانی، در سال‌های پی‌پی‌هم، از غمگین‌ترین کشورهای دنیا بوده و به نظر می‌رسد که برای سالیانی دیگر همچنان در صدر این جدول بماند.

اساساً زنده‌گی بشر همیشه با رنج و اندوه عجین بوده است و گویا سرشت زنده‌گی آدمی به گونه‌ای است که غم و ناراحتی پایه‌پایش حرکت می‌کند. همین واقعیت در طی هزاران سال، موجب شد که کاستن از رنج آدمی و راه دادن لحظاتی از خوشی و شادمانی به زنده‌گی وی به یکی از فضیلت‌ها تبدیل شود. در واقع، برای همین هدف بود که فلسفه، دین، هنر، فرهنگ، قانون، اخلاق و مانند این‌ها پدید آمد تا راهی به خوشبختی و شادمانی انسان‌ها و کاستن از درد و رنج‌شان جست‌وجو شود.

دور ماندن از خوشی و به ویژه گرفتار آمدن در چنگ افسرده‌گی جمعی، عوامل متعددی دارد. یکی از عوامل آن جنگ و ناامنی است. هر جا که سایه مرگ و شیخ‌خانه‌خوابی در افق زنده‌گی مردم سرک بکشد، اندوه و ماتم تبدیل به بخشی جدایی‌ناپذیر از وضعیت روزمره‌شان می‌شود. افزون بر این، هر جا جنگ هست، فقر و محرومیت نیز هست و این به نوبه خود اندوه و ماتم را دو چندان می‌کند؛ اما افزون بر این عوامل بدیهی، این پدیده ریشه‌هایی در فرهنگ و سیاست نیز دارد.

در پاره‌ای از فرهنگ‌ها، شادی یک فضیلت شمرده می‌شود و به شاد کردن دل آدمیان بها و ارزش بلند داده می‌شود. در فرهنگ‌های دیگر، عزاداری، اندوه و ماتم بر شادی و خوشحالی رجحان دارد، یا دست‌کم شادی به‌مثابه ارزش تلقی نمی‌شود. فرهنگی که به شاد زیستن بها می‌دهد، راه‌ها و شیوه‌های آن را نیز پدید می‌آورد و مناسبت‌های مختلفی را برای این کار به خدمت می‌گیرد؛ از تحولات طبیعی در فصول سال تا مناسبت‌های اجتماعی و قراردادی. در چنین فرهنگی هر مناسبتی را بهانه‌ای می‌گردانند برای تزیین شادی به بدنه جامعه تا مردم دست‌کم برای روزی یا روزهایی غم‌ها و مشکلات‌شان را فراموش و شاد بودن را تمرین کنند. در افغانستان فرهنگ تمجید از شادی وجود ندارد یا بسیار بی‌رمق و کم‌رونق است.

سیاست اما نقش مهم‌تری دارد. نظام‌های استبدادی و سرکوب‌گر، روح و روان جامعه را در هم می‌شکنند، امید را از مردم می‌گیرند و محیط اجتماعی را به زندانی بزرگ تبدیل می‌کنند که هیچ‌کس به آزادی و آسانی امکان تنفس نداشته باشد. در جوامع باز و کشورهای آزاد دنیا، دولت‌ها وظیفه خود می‌دانند که هرچه در توان دارند، برای کاهش رنج مردم و افزایش خوشحالی‌شان به کار ببندند. در برخی از کشورها، وزارت‌هایی برای شادی و خوشحالی تأسیس شده و در شماری دیگر، نهادهای تخصصی توانمندی را برای مقابله با افسرده‌گی جمعی و پژمرده‌گی همه‌گانی به کار می‌گیرند. در افغانستان، از زمانی که طالبان آمده‌اند، ماتم و اندوه چندین برابر شده است؛ به ویژه برای بانوانی که شغل بیرون از خانه داشتند و امروزه به خانه‌نشینی، محرومیت از وظیفه، از دست دادن منابع اقتصادی و عدم امکان برقراری روابط اجتماعی محکوم‌اند. جوانان دومین قربانیان این ناامیدی گسترده و افسرده‌گی سراسری‌اند. شمار قربانیان اما بسیار بیشتر از این است.

ممنوعیت کار زنان در دفتر سازمان ملل؛ گوترش: توانایی مادر کم‌کسانی تضعیف می‌شود

۸ صبح، کابل: آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل، ممنوعیت کار زنان در دفتر این نهاد در ولایت ننگرهار از سوی طالبان را محکوم کرده است. گوترش ناوقت سه‌شنبه‌شب، ۱۵ حمل، در توییته نگاشته است در صورتی که این اقدام توقف پیدا نکند، توانایی‌های سازمان ملل در خصوص رساندن کمک‌های بشری به افراد نیازمند در افغانستان، تضعیف خواهد شد.

او تصریح کرده است: «من به شدت ممنوعیت کار همکاران زن افغان خود در ولایت ننگرهار افغانستان را محکوم می‌کنم. اگر این اقدام معکوس نشود، ناگزیر توانایی ما را برای رساندن کمک‌های نجات‌بخش به افرادی که به آن نیاز دارند، تضعیف خواهد کرد.»

در همین حال، نصیراحمد فایق، سرپرست نماینده‌گی دایمی افغانستان در سازمان ملل متحد، می‌گوید که این سازمان دفتربهایش را در واکنش به ممنوعیت کار زنان در دفتربهای این نهاد در افغانستان تعطیل کرده است.

به گفته او، طالبان برای باج‌گیری‌های سیاسی از کمک‌های بشری برای افغانستان می‌خواهند ملل متحد را زیر فشار قرار بدهند، از همین رو تمامی زنان را از کار در دفتربهای ملل متحد منع کرده‌اند. گفتنی است که دفتر هیات معاونت سازمان ملل متحد (یوناما) روز سه‌شنبه، ۱۵ حمل، به کارمندان در افغانستان گفته است که به دلیل تهدیدات امنیتی تا ۴۸ ساعت به محل کار حاضر نشوند.

اوچا این آمار را روز سه‌شنبه، ۱۵ حمل، به‌مناسبت روز جهانی آگاهی از ماین نشر کرده است. اطلاعات نشر شده حاکی از آن است که نهادهای ماین‌روبی در ۳۴ سال گذشته توانسته‌اند بیش از ۱۹ میلیون ماین و مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را در افغانستان پاکسازی کنند. به گفته دفتر هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه سازمان ملل، در حال حاضر بیش از ۴ هزار ساحه آلوده با ماین در بخش‌های مختلف افغانستان شناسایی شده است.

۸ صبح، کابل: دفتر هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (اوچا) اعلام کرده است که دست‌کم ۵۷ هزار غیرنظامی در ۳۴ سال گذشته در نتیجه انفجار ماین‌ها در افغانستان کشته و زخمی شده‌اند.

در ۳۴ سال گذشته ۵۷ هزار غیرنظامی در انفجار ماین‌ها در افغانستان کشته و زخمی شده‌اند

در جریان دو دهه جنگ میان طالبان و نیروهای خارجی به رهبری امریکا در افغانستان این کشور بیشتر از پیش با ماین‌ها و دیگر مواد منفجر نشده آلوده شده که پاکسازی کامل آن سال‌ها طول خواهد کشید.

در جریان دو دهه جنگ میان طالبان و نیروهای خارجی به رهبری امریکا در افغانستان این کشور بیشتر از پیش با ماین‌ها و دیگر مواد منفجر نشده آلوده شده که پاکسازی کامل آن سال‌ها طول خواهد کشید.

انستیتوت صلح امریکا: طالبان از استدلال‌های مذهبی برای توجیه اقتدار خود استفاده می‌کنند

۸ صبح، کابل: انستیتوت صلح امریکا گفته است که طالبان از استدلال‌های مذهبی برای توجیه اقتدار استفاده می‌کنند و فرمان‌های اخیر این گروه در مورد زنان افغان به‌شدت به این کشور از نظر اجتماعی و اقتصادی آسیب می‌زند.

انستیتوت صلح امریکا روز سه‌شنبه، ۱۵ حمل، در گزارشی گفته است که به حاشیه راندن نیمی از جمعیت، بر معضل بشردوستانه که کمک‌کننده‌گان و آژانس‌های بین‌المللی با آن روبه‌رو هستند، می‌افزاید. به گفته این نهاد، طالبان اغلب از استدلال‌های مذهبی برای توجیه اقتدار خود استفاده می‌کنند، اما آن‌ها تنها یک وجه از افغانستان هستند و این گروه نتوانسته است بسیاری از سیاست‌های سخت‌گیرانه‌تر خود، به‌ویژه علیه زنان و دختران را توجیه کند.

این انستیتوت افزوده است که افغانستان به‌شدت به کمک‌های بشردوستانه نه‌تنها برای نجات جان‌ها و کاهش محرومیت، بلکه برای ثبات اقتصادش نیازمند است. انستیتوت صلح امریکا به‌گونه پرسش‌آمیز گفته است

سازمان جهانی غذا کمک‌های خود را در ماه اپریل به چهار میلیون نفر محدود می‌کند

۸ صبح، کابل: سازمان جهانی غذا اعلام کرده است که به دلیل محدودیت‌های شدید بودجه، کمک‌های خود را در ماه اپریل سال روان میلادی، به چهار میلیون نفر محدود می‌کند.

سازمان جهانی غذا روز سه‌شنبه، ۱۵ حمل، با نشر گزارشی نگاشته است که قرار بود در ماه اپریل به ۱۳ میلیون نفر کمک‌های غذایی برسد؛ ولی به دلیل کمبود بودجه، در این ماه تنها به ۴ میلیون نفر کمک‌رسانی خواهد شد. این سازمان هشدار داده است که اگر بودجه اضافی فوری دریافت نشود، مجبور خواهد شد که کمک غذایی به چهار میلیون نفر دیگر را در ماه می قطع کند.

بر پایه اطلاعات این گزارش، حدود ۲۰ میلیون تن برای ماه‌های نوامبر ۲۰۲۲ تا مارچ ۲۰۲۳، به‌عنوان افراد در معرض ناامنی شدید غذایی شناخته شدند که به کمک‌رسانی فوری نیاز دارند.

به گفته این سازمان، از آن جمله چهار میلیون نفر شامل سه میلیون و ۲۰۰ هزار کودک زیر پنج سال، به سوء‌تغذیه حاد مبتلایند.

برنامه جهانی غذا گرسنه‌گی در افغانستان را ناشی از بحران اقتصادی پس از به قدرت رسیدن طالبان در ماه اسد ۱۴۰۰، چند دهه منازعه، بحران اقلیمی و وضع محدودیت شدید علیه حقوق زنان و آموزش دختران دانسته است.

برنامه جهانی غذا در گزارش خود همچنان اضافه کرده است که در حال حاضر از صد نهاد همکار این سازمان، ۸۲ سازمان در وضعیت عملیاتی کامل قرار دارند و از آن جمله در فعالیت‌های ۸۰ نهاد کارمندان زن مشارکت دارند.

نگرانی این نهاد جهانی در حالی بیان می‌شود که با تسلط طالبان در افغانستان، وضعیت اقتصادی شهروندان کشور وخیم شده است. کشورهای جهان و نهادهای امدارسان همواره از این وضعیت ابراز نگرانی کرده‌اند.

افزایش رویدادهای جنایی در پروان؛ مردی برادرش را با ضرب چاقو کشت

۸ صبح، پروان: منابع محلی در پروان می‌گویند که یک مرد در این ولایت برادرش را به قتل رسانده است.

این رویداد شام‌گاه دوشنبه، ۱۴ حمل، در مربوطات حوزه اول امنیتی شهر چاریکار به وقوع پیوسته است.

به گفته منابع، فرد کشته‌شده دل‌آغا نام دارد و از سوی برادرش پس از مشاجره لفظی، توسط چاقو به قتل رسیده است.

طالبان نیز وقوع این رویداد را تأیید کرده‌اند. محمد کامران زید، سخنگوی فرماندهی امنیه طالبان برای پروان، گفته است که متهم این رویداد از ساحه فرار کرده است.

گفتنی است که از چندی به این‌سو، رویدادهای جنایی در پروان افزایش یافته است.

در تازه‌ترین مورد، بامداد دوشنبه، ۱۴ حمل، یک پسر جوان نیز از سوی افراد ناشناس، در روستای میانه‌گذر ولسوالی جبل‌السراج با ضربات چاقو به قتل رسید.

فہیم امین

آغاز سال مالی ۱۴۰۲؛

رہبری طالبان ہنوز سند بودجه ملے رامنظور نکرده است

اکنون که ۱۵ روز از آغاز سال مالی جدید گذشته است، رهبری طالبان ہنوز ہم موفق به منظوری بودجه ملی سال روان مالی نشده است. رهبری این گروه سال گذشته نیز بودجه ملی را در اواخر ماه ثور منظور کرده بود. وزارت مالیه مجموع بودجه منظور شده برای سال مالی ۱۴۰۱ خورشیدی را ۲۳۱ میلیارد افغانی اعلام کرده بود.

آن بودجه سال بعدی توسط پارلمان تصویب و برای توشیح به ریاست جمهوری فرستاده می‌شد. اداره امور زیر حاکمیت طالبان اما در ماه جدی سال ۱۴۰۰ خورشیدی، اعلام کرد که پایان سال مالی از ماه قوس به ماه حوت تغییر کرده است. اکنون که ۱۵ روز از آغاز سال مالی جدید گذشته است، رهبری طالبان ہنوز ہم موفق به منظوری بودجه ملی سال روان مالی نشده است. رهبری این گروه سال گذشته نیز بودجه ملی را در اواخر ماه ثور منظور کرده بود. وزارت مالیه مجموع بودجه منظور شده برای سال مالی ۱۴۰۱ خورشیدی را ۲۳۱ میلیارد افغانی اعلام کرده بود. از این میان حدود ۲۰۳ میلیارد افغانی آن بودجه عادی و ۲۷،۹ میلیارد افغانی دیگر آن بودجه انکشافی در نظر گرفته شده بود. طبق اعلامیه این وزارت، بودجه ملی سال گذشته از عواید داخلی و فارغ از هر گونه حمایت مالی خارجی ترتیب یافته بود. این در حالی بود که مجموع بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰ خورشیدی از سوی پارلمان افغانستان حدود ۴۷۳ میلیارد افغانی تصویب شده بود. از این میان حدود ۳۱۱ میلیارد افغانی آن را بودجه عادی و ۱۶۱ میلیارد افغانی دیگر آن را بودجه انکشافی تشکیل می‌داد. وزارت مالیه دوره جمهوریت توضیح داده بود که از این میان حدود ۲۱۶ میلیارد افغانی از منابع داخلی کشور و متباقی آن از کمک‌های خارجی تأمین شده است.

دولت را نیز برانگیخته است. وزارت مالیه طالبان برای رفع این نگرانی‌ها به‌تازگی اعلام کرده که معاش ماه حمل کارمندان دولت را نظر به صلاحیت بودجه‌ای این وزارت اجرا می‌کند. در اعلامیه وزارت مالیه زیر اداره طالبان آمده است: «تاکنون بودجه ملی سال (۱۴۰۲ ش) توشیح نشده است و همزمان ماه مبارک رمضان رو به اختتام و عید سعید فطر نزدیک می‌شود. به همین منظور رهبری وزارت مالیه فیصله کرده که مطابق اصول تعیین‌شده، اگر نسبت به بعضی دلایل قبل از شروع سال مالی بودجه ملی تصویب منظور و توشیح نشود، الی تصویب و منظوری بودجه برای یک ماه صلاحیت بودجوی صادر می‌شود.» این اعلامیه افزوده است: «به همین اساس وزارت مالیه به احترام ماه مبارک رمضان و عید سعید فطر معاش ماه حمل کارمندان دولتی را اجرا می‌کند.» محیب عثمانی، استاد دانشگاه و آگاه امور اقتصادی، در این باره علاوه می‌کند: «قانون به وزارت مالیه اجازه داده که در حالت‌های اضطراری حکم صادر کند تا کارمندان دولت معاش خود را دریافت کنند، اما کارمندان به جز کارهای روزمره مانند صادر کردن مکتوب و امضای حاضری، نمی‌توانند در عدم تصویب بودجه کارهای عمده و بنیادی را انجام بدهند.» این در حالی است که در دوره جمهوریت سال مالی در پایان ماه قوس به پایان می‌رسید و همزمان با

صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «بودجه خودش یک سند است و زمانی که پاس می‌شود، شکل قانونی را به خود می‌گیرد و اداره‌ها می‌توانند مطابق به پلان مالی کارهایی که برای سال پیش‌رو دارند را انجام بدهند.» به گفته او، این پلان‌ها می‌تواند شامل پروژه‌های انکشافی و غیرانکشافی باشد. این آگاه اقتصادی می‌افزاید: «در صورت عدم تصویب بودجه، اداره‌ها نمی‌توانند برای تطبیق پلان‌های خود قراردادها را به داوطلبی بگذارند و امضا کنند. وقتی بودجه در تیر تصویب می‌شود، همه کارهای اداره‌ها با تأخیر مواجه می‌شود. در نهایت پلان تدارکاتی تطبیق نمی‌شود و اجرای پروژه‌ها به تعویق می‌افتد.» وزارت مالیه زیر اداره طالبان در ۱۰ حوت سال گذشته خورشیدی اعلام کرد که سند بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۲ از سوی این وزارت ترتیب و پس از تأیید کابینه سرپرست برای توشیح به ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر گروه طالبان، فرستاده شده است. تأخیر در منظوری بودجه ملی سال روان مالی اما نگرانی نهادها و کارمندان

با وجود این که ۱۵ روز از آغاز سال مالی در کشور می‌گذرد، اما رهبری طالبان ہنوز ہم بودجه ملی سال ۱۴۰۲ خورشیدی را منظور نکرده است. این تأخیر در کنار نگرانی کارمندان دولت از اجرای معاش‌ها در آستانه فرارسیدن عید فطر، در تنظیم کارهای اجرایی و پروژه‌های انکشافی نیز سکتگی به میان آورده است. وزارت مالیه زیر اداره طالبان به منظور رفع نگرانی کارمندان دولت، اعلام کرده که معاش ماه حمل آن‌ها را از بودجه احتیاطی خود پرداخت می‌کند، اما درباره معاش ماه‌های بعدی و چگونه‌گی اجرای پروژه‌های زیربنایی جزئیات ارایه نکرده است. آگاهان امور اقتصادی به این باورند که تأخیر در منظوری سند بودجه مالی می‌تواند تأثیرات منفی روی پیش‌برد کارهای نهاد‌های دولتی برجا بگذارد و اجرای پروژه‌های زیربنایی را با سکتگی مواجه سازد. محیب عثمانی، استاد دانشگاه و آگاه امور اقتصادی، در

تشکیل شورای علما در غزنی؛

رهبر طالبان به عالمان شیعه سهم نداده است

بربنیاد یافته‌های روزنامه ۸ صبح، شورا عالمان دین صلاحیت‌های فوق‌العاده دارد و با رهبر گروه طالبان به‌گونه مستقیم کار می‌کند. ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر طالبان، تشکیلات شورای علما را در سراسر کشور با صلاحیت‌های ویژه منظور کرده است. اعضای این شورا بیشتر از اعضای شورای ولایتی در نظام پیشین، صلاحیت دارند.

۸ صبح، غزنی

دفتر، موتر و دیگر امکانات نیز به‌گونه فوق‌العاده در اختیار آنان قرار می‌گیرد. قابل ذکر است که تاکنون شورای علما در ولایت‌های قندهار، غزنی، کاپیسا، پروان، بدخشان و تخار از سوی رهبر طالبان ایجاد شده است. این شوراها در ولایت‌های مختلف بین ۱۳ تا ۲۵ عضو دارند و دارای تشکیلات رییس، دو معاون و دبیر می‌باشند. نماینده ویژه ملا هبت‌الله آخوندزاده در هر ولایت، اعضای شورای عالمان دین را برای مردم معرفی می‌کند. این همه در حالی است که ولایت غزنی، یکی از ولایت‌های مهم کشور است که با داشتن اقوام و مذاهب مختلف اعم از سنی و شیعه بیشتر به نام «افغانستان کوچک» شناخته می‌شود. تعداد زیادی از باشندگان این ولایت را پیروان مذهب جعفری و اهل تشیع شکل می‌دهند. طالبان پس از رسیدن به قدرت در بیشتر از یک‌ونیم سال گذشته به علت‌های گونه‌گون نه مشروعیت داخلی کسب کرده و نه هم کشورهای جهان رژیم این گروه را به رسمیت شناخته‌اند. این گروه همان‌طوری که در برقراری ارتباط با کشورهای جهان و رعایت قوانین بین‌المللی ناکام بوده، در بعد داخلی نیز با اقشار، اقوام و مذاهب مختلف در ستیز قرار داشته است. طالبان از بدو تسلط دوباره بر افغانستان، مذهب جعفری را که پیروان بسیاری در کشور دارد، از صحنه سیاسی و اجتماعی حذف کرده و با تلاش‌های فراوان شورای علما و بزرگان اهل تشیع، حاضر نشده این مذهب را به رسمیت بشناسند.

شد. این عالم دین می‌افزاید: «چه خوب است که از همین حالا به صداهای مردم گوش داده شود، مذهب جعفری مثل سابق رسمیت پیدا کند و همه مردم در عمل خود را در چوکات حکومت ببینند، نه در شعار.» بربنیاد یافته‌های روزنامه ۸ صبح، شورا عالمان دین صلاحیت‌های فوق‌العاده دارد و با رهبر گروه طالبان به‌گونه مستقیم کار می‌کند. ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر طالبان، تشکیلات شورای علما را در سراسر کشور با صلاحیت‌های ویژه منظور کرده است. اعضای این شورا بیشتر از اعضای شورای ولایتی در نظام پیشین، صلاحیت دارند. نظارت از کارکردهای ریاست معارف، دانشگاه‌ها، ریاست حج و اوقاف، ریاست امر به معروف و نهی از منکر، محاکم، دارالافتا و مدارس علمی و دینی از صلاحیت‌های اعضای این شورا در سطح هر ولایت است. در ضمن اعضای این شورا صلاحیت همکاری مستقیم و مشوره‌دهی به این نهادها را نیز دارند. گفتنی است که اعضای این شورا ماهانه مبلغ ۲۰ هزار افغانی معاش دریافت می‌کنند و در کنار آن مصارف

واقعیت جامعه افغانستان است، چه طالبان بخواهند یا نخواهند؛ اما من فکر می‌کنم که طالبان باید در مورد مردم ما تجدیدنظر کنند. تحمل هم یک حد و اندازه دارد، بالاخره یک روز کاسه صبر مردم لبریز خواهد شد و آن روز دیگر برای جبران دیر خواهد بود.» همچنان یکی از عالمان دینی شیعه در غزنی که نمی‌خواهد نامش در این گزارش ذکر شود، برخورد‌های سلیقه‌ای و تک‌مذهبی طالبان را به خیر هیچ طرفی نمی‌داند. این عالم دین تأکید دارد که باید با پیروان همه مذاهب برخورد یکسان صورت بگیرد. او به روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «شورای علما در حکومت پیشین فعال بود و در آوردن صلح همواره بر طرف‌های درگیر صدا بلند می‌کرد. در آن شورا هم تسنن و هم تشیع به‌گونه برادروار در کنار هم برای داشتن یک افغانستان آباد و آزاد گام می‌برداشتند؛ اما این که امروز یکی و یک‌باره یک قشر عظیم این ملت نادیده گرفته شده، عدالت تطبیق نشده، فاصله مردم روز تا روز از طالب بیشتر می‌شود و این موضوع در درازمدت به یک معضل بزرگ اجتماعی بدل خواهد

ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر طالبان، در چند ماه گذشته روند تشکیل شورای عالمان دین را در سطح ولایت‌ها آغاز کرده است. اعضای این شورا که به‌گونه مستقیم از رهبر طالبان دستور می‌گیرند، مسوولیت نظارت بر کارکردهای مسوولان محلی و مشوره‌دهی به نهادها در سطح ولایت‌ها را برعهده دارند. بربنیاد اطلاعات موجود، این شورا جای‌گزین شورای ولایتی در حکومت پیشین است، با تفاوت این که اعضای آن به‌گونه مستقیم از سوی رهبر طالبان انتصاب می‌شوند. شورای علمای دین در غزنی حدود یک ماه پیش براساس فرمان ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر طالبان، ایجاد شده است. همه ۲۰ عضو این شورا به‌گونه مستقیم از سوی رهبر طالبان برگزیده شده‌اند، اما هیچ عالم اهل تشیع شامل آن‌ها نشده است. شماری از باشندگان غزنی و عالمان اهل تشیع ضمن انتقاد از این روند، این اقدام رهبر طالبان را بی‌عدالتی آشکار و نادیده گرفتن نیم جمعیت این ولایت توصیف می‌کنند. علی، یکی از باشندگان ولایت غزنی است که در بخش حقوق تا سطح ماستری تحصیل کرده است. این باشند غزنی از نادیده گرفتن مذهب اهل تشیع در صحنه سیاسی و عدم حضور علمای شیعه در تشکیل شورای عالمان دین در غزنی، انتقاد می‌کند و می‌گوید که طالبان سیاست حذف را در پیش گرفته‌اند. علی می‌افزاید: «طالبان از اول تا امروز برخورد‌های سمتی، قومی و مذهبی دارند. مذهب تشیع یک

انزوای زنان افغان؛

چالش برای توسعه افغانستان

حذف زنان افغان از زنده‌گی اجتماعی، سیاسی و اقتصادی در دهه‌های گذشته، یکی از بزرگ‌ترین مسایلی است که بر توسعه افغانستان تاثیرگذار بوده است. این رویه به شیوع افکار و اعتقادات فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در بین جامعه افغانستان و نیز به دلیل جنگ‌ها و تداخلات خارجی در این کشور، به وجود آمده است. بدون شک، حذف زنان از حیات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی افغانستان، بر توسعه این کشور بسیار تاثیرگذار بوده است.

عملیات حذف زنان در افغانستان از طریق قوانین سخت‌گیرانه و تبعیض‌آمیز به دور از هر گونه تردید، نیز از طریق جنگ و نزاع‌های مسلحانه از سال‌ها پیش آغاز شده؛ اما با سلطه طالبان، این فرایند به یک عملیات رسمی و شدیدتر تبدیل شده است. زنان افغان به دلیل شرایط نامناسب زنده‌گی و کار، در این جامعه با محدودیت‌های زیادی روبه‌رو هستند. این نیشته به بررسی تاثیرات حذف زنان بر توسعه افغانستان می‌پردازد. در دهه‌های گذشته، پس از سقوط حکومت طالبان، زنان افغان با محدودیت‌های قابل توجهی در زنده‌گی خود مواجه بودند. با این حال، پس از ورود نیروهای خارجی به افغانستان و ایجاد یک دولت دموکراتیک، بسیاری از قوانین سخت‌گیرانه درباره حقوق زنان لغو شدند. از آن زمان به بعد، زنان افغان شروع به شرکت در سیاست، آموزش و بسیاری از عرصه‌های دیگر کردند. این باعث شد تا افغانستان به سمت توسعه و پیشرفت حرکت کند. اما با ورود دوباره طالبان به قدرت، این پیشرفت‌ها با یک ضربه ناگهانی خنثا شده است. این کار در نظر رژیم طالبان عادلانه است و آن‌ها زنان را با شیوه‌هایی شبیه به رژیم قبلی خود محدود کرده‌اند. بیشتر زنان افغان مجبور به ترک کار و تحصیل شده‌اند.

جای شکی نیست که نیمی از جامعه را زنان تشکیل داده‌اند و نیمی دیگر را زنان تربیت می‌کنند. بنابراین، میزان توسعه یک جامعه بستگی به میزان داشتن افراد

جاوید میخیل

تحصیل کرده در آن جامعه دارد.

۱. چالش‌های توسعه افغانستان

حذف زنان از مشارکت در جوامع و فعالیت‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، یکی از بزرگ‌ترین چالش‌هایی است که در برابر توسعه افغانستان قرار دارد. زنان در هر جامعه‌ای، به‌عنوان نیروهای انسانی اساسی و قابل توجه، باید در فعالیت‌های مختلف حضور داشته باشند تا به توسعه پایدار کشور کمک کنند. در این‌جا، تاثیرات حذف زنان در توسعه افغانستان را بررسی می‌کنیم.

توسعه اقتصادی: مشارکت زنان در بخش‌های مختلف اقتصادی، از جمله کشاورزی، کارخانه‌سازی و خدمات، می‌تواند به توسعه اقتصادی کشور کمک کند. با توجه

زنان در هر جامعه‌ای، به‌عنوان نیروهای انسانی اساسی و قابل توجه، باید در فعالیت‌های مختلف حضور داشته باشند تا به توسعه پایدار کشور کمک کنند.

به این‌که زنان بیشتر از مردان در بخش کشاورزی کار می‌کنند، حضور آن‌ها در این بخش می‌تواند به افزایش تولیدات و کاهش فقر در جامعه کمک کند.

توسعه اجتماعی: حضور زنان در جامعه، باعث افزایش شفافیت، عدالت و تعادل اجتماعی می‌شود. زنان می‌توانند در مبارزه با مشکلات اجتماعی نظیر فقر، تبعیض، خشونت و بیکاری به‌عنوان شرکای برابر با مردان عمل کنند.

توسعه فرهنگی: مشارکت زنان در فعالیت‌های فرهنگی و هنری، به افزایش تنوع و غنای فرهنگی کشور کمک می‌کند. زنان می‌توانند در حفظ و انتقال ارزش‌های فرهنگی و تاریخی به نسل‌های آینده نقش مهمی ایفا کنند.

توسعه سیاسی: حضور زنان در سیاست، به‌عنوان نماینده‌گان مردم و نهادهای تصمیم‌گیری، باعث افزایش نظارت و کنترل بر فعالیت‌های دولتی می‌شود. این در نتیجه، باعث ارتقای دموکراسی و حقوق بشر می‌شود. در افغانستان، حضور زنان در سطح سیاسی همچنان محدود است و این باعث می‌شود که بسیاری از مسایل جامعه و نیازهای زنان، به‌خصوص در بخش‌های روستایی، نادیده گرفته شود.

توسعه آموزشی: زنان به‌عنوان بخشی مهم از نیروهای کار و پرورش‌دهنده‌گان نسل‌های آینده، باید دسترسی بیشتری به آموزش و پرورش داشته باشند. آموزش و پرورش زنان، باعث افزایش سطح تحصیلات و افزایش قابلیت‌های آن‌ها برای شرکت در فعالیت‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی می‌شود.

حذف زنان از مشارکت در جوامع و فعالیت‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، باعث کاهش ظرفیت و پتانسیل توسعه افغانستان می‌شود. لذا، ارایه فرصت‌های بیشتر به زنان برای مشارکت در این فعالیت‌ها، باعث بهبود شرایط اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی کشور می‌شود. حذف زنان از مشارکت در جوامع، به دلایل مختلفی نظیر تبعیض جنسیتی، خشونت و سنت‌های اجتماعی رخ می‌دهد؛ اما پیامدهای آن در یک جامعه بسیار جدی و مهم است. حذف زنان باعث کاهش توان‌مندی و توانایی‌های این نیروی انسانی در فعالیت‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی می‌شود که به دنبال آن توسعه پایدار کشور را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد. عدم مشارکت زنان در فعالیت‌های اقتصادی و درآمدزایی، باعث کاهش تولیدات، ایجاد بیکاری و فقر در جامعه می‌شود. از طرفی، عدم مشارکت زنان در تصمیم‌گیری‌های سیاسی، به دلیل تجربیات، دیدگاه‌ها و نیازهای متفاوت، باعث نادیده گرفته شدن این نیازها و بی‌توجهی به مسایل مهم جامعه می‌شود. به همین دلیل، زنان به‌عنوان نیروهای انسانی قابل توجه، باید در تمامی بخش‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی حضور داشته باشند تا به توسعه پایدار و پیشرفت جامعه کمک کنند.

ماین‌ها و مهمات منفجر نشده؛ میراث شوم جنگ

توجه به این فعالیت‌ها، متأسفانه ماین و مهمات منفجر نشده در افغانستان ماهانه دست‌کم ۱۱۵ زخمی و کشته برجا می‌گذاشت و در حاکمیت طالبانی مطمینا این ارقام به‌مراتب افزایش یافته است.

تعهد برنامه ماین‌پاکی و جامعه جهانی این بود که حداقل تا کمتر از ۱۰ سال آینده افغانستان را عاری از ماین اعلام کنند. در این مورد با همکاری ملی و بین‌المللی کار روی تمدید استراتژی ملی برنامه‌های ماین‌پاکی افغانستان تا نهایه‌سازی آن پیش برده شد. قرار بود این استراتژی در سطح کشور رونمایی و با تجدید حمایت‌های بیشتر جهانی در قالب پروژه‌های کلان تطبیق شود. اما با به قدرت رسیدن طالبان در افغانستان، کشورهای تمویل‌کننده حمایت‌های‌شان را متوقف ساختند و بیشترین ظرفیت‌های انسانی از این بخش همچنان کشور را ترک گفتند. با این حال می‌توان گفت که طالبان با حاکمیت‌شان فعالیت‌های گذشته ماین‌پاکی را به‌شدت صدمه زده و بیشترین برنامه‌های حال و آینده را متوقف کرده‌اند. در حکومت گذشته نیز طالبان در کنار این‌که مانع بزرگی برای این برنامه بودند، ساحات جدیدی را ماین می‌کاشتند و سبب افزایش قربانیان می‌شدند. امیدوارم هرچه زودتر این دوره تاریک پایان بیابد و برنامه‌های موثر متوقف‌شده مثل ماین‌پاکی به تطبیق و عملی ساختن اهداف و استراتژی‌های‌شان به‌گونه درست ادامه دهند.

آن برای مردم و نهادهای بشردوستانه کمرشکن و هنگفت است. منطق تجلیل و گرامی‌داشت از روز جهانی آگاهی از خطرات ماین، ضمن هم‌سوئی برای مبارزه با ماین و مهمات منفجر نشده باقی‌مانده از جنگ، نه گفتن به جنگ و جنایات ضد بشری است. افغانستان از کشورهایی است که سال‌ها درگیر جنگ بوده و آثار برجا مانده از آن تا اکنون از مردمان این سرزمین قربانی می‌گیرد. برنامه ماین‌پاکی در افغانستان از سال ۱۹۸۹ فعالیت‌های خود را آغاز کرد و در این مدت با حمایت جامعه جهانی و ظرفیت‌های خوب انسانی در بخش ماین‌پاکی بیش از ۲۰ میلیون قلم مواد منفجر نشده را خنثا و در نتیجه سه هزار و ۲۰۰ کیلومتر مربع ساحه را از وجود ماین پاک‌سازی کرد. این تنها برنامه بود که در افغانستان با استفاده از سیستم‌های دیجیتالی برای بسترسازی تطبیق اهداف توسعه انکشاف پایدار فعالیت‌های منظم و مفید داشت.

در کنار پاک‌سازی ساحات ملوث با ماین، برای ۲۸ میلیون تن به‌گونه مستقیم و غیرمستقیم برنامه‌های آگاهی‌دهی از خطرات ماین را تطبیق کرده و به بیش از ۴۳ هزار قربانیان ناشی از ماین و مهمات منفجر نشده کمک مالی کرده است. اما متأسفانه این برنامه هیچ‌گاه شامل اولویت‌های ملی حکومت‌های افغانستان نشد. در آخرین روزهای حکومت پیشین تلاش‌هایی در این راستا انجام شد که با سقوط نظام شبیه سایر برنامه‌های مفید، بی‌نتیجه باقی ماند. با

تعهد برنامه
ماین‌پاکی و جامعه
جهانی این بود که
حداقل تا کمتر از
۱۰ سال آینده
افغانستان را عاری
از ماین اعلام کنند.
در این مورد با
همکاران ملی و
بین‌المللی کار روی
تمدید استراتژی
ملی برنامه‌های
ماین‌پاکی افغانستان
تا نهایه‌سازی آن
پیش برده شد.

احمد تمیم عظیمی

می‌نشانند. ماین‌ها طبق قانون سلاح ناربه افغانستان و کنوانسیون‌های مربوط به آن از جمله سلاح پنداشته شده و استفاده آن تحت قوانین جنگ و اسناد بین‌المللی بشردوستانه مورد مطالعه قرار می‌گیرد. متأسفانه همان‌گونه که نقض قانون در افغانستان متداول‌ترین عمل گروه‌های متخاصم و ابتدایی‌ترین پیامد عمل‌کرد طرف‌های درگیر جنگ است، در جریان جنگ‌ها کاشت ماین به‌صورت بسیار بی‌رحمانه و غیرقانونی حتی در مناطق غیرنظامی نیز صورت گرفته است. برنامه ماین‌پاکی در طول سال‌ها فعالیت مستمر و جان‌فشانی‌ها و قربانی‌های زیادی که همکاران این برنامه در سکتور خصوصی، خیریه دولتی متقبل و متحمل شده‌اند، هنوز اراضی ملوث با ماین در این کشور محسوس و دسترسی گروه‌های تبه‌کار به آن سهل و کم‌هزینه است؛ ولی هزینه

بلایای زیادی دامن‌گیر مردم جبرآشنای افغانستان در طول تاریخ کوتاه آن شده است. جنگ، حوادث طبیعی و غیرطبیعی، تروریسم، قاچاق انسان، قاچاق مواد مخدر، فقر، جهل، ماین و مهمات منفجر نشده و چندین بلای دیگر از مردم ما قربانی گرفته است. در این میان ماین‌ها و مهمات منفجر نشده به‌عنوان قاتل پنهان باشندگان افغانستان بیشترین تاوان را از روستاییان این کشور گرفته است. جنگ‌های طولانی و تحمیلی در پهلوی سایر تبعات خانمان‌برانداز آن، میراث شوم ماین‌ها و مواد منفلق‌نشده را در کوه‌ها، جاده‌ها، دامنه‌ها و محلات افغانستان برجا گذاشته که سالانه جان انسان‌های زیادی را می‌گیرد و خانواده‌های زیادی را بر گلیم غم و اندوه

دهها مامور دولتی در لوگر برای دو تا سه شب زندانی شدند

۸ صبح، لوگر

منابع محلی در لوگر از افزایش محدودیت از سوی محتسبان ریاست امر به معروف و نهی از منکر طالبان بر کارمندان دولتی خبر می‌دهند. به گفته آنان، محتسبان این ریاست در جریان یک هفته گذشته دهها مامور دولت را به دلیل اصلاح ریش و نداشتن کلاه برای دو تا سه شب زندانی کرده‌اند. طبق اظهارات منابع، کارمندان که مجازات شده‌اند، ماموران مقام ولایت لوگر، مستوفیت، احصاییه و اداره توزیع شناسنامه‌های برقی بوده‌اند.

جمع‌آوری می‌کنند و از دو تا سه شب زندان مجازات می‌کنند»

با این حال، شماری از روان‌شناسان این عمل‌کرد محتسبان ریاست امر به معروف و نهی از منکر طالبان در محیط کاری را یک عمل زشت و به دور از کرامت انسانی توصیف می‌کنند. مجید پاسون (نام مستعار) روان‌شناس، به روزنامه ۸ صبح توضیح می‌دهد که از نظر روحی و روانی آن عده کارکنان اداره‌های دولتی و موسسه‌های خصوصی که در اداره تهدید و یا زندانی می‌شوند، به جای پیشرفت، عقب‌گرد می‌کنند. آقای پاسون می‌گوید: «این عمل مستقیم ارتباط می‌گیرد با مرکز ذهن که مرکز ذهن با رفتارهای توهین‌آمیز از نوآوری باز گردانده می‌شود و ذهن افراد بیمار می‌شود و پس از آن نواندیشی و نوآوری و خلاقیت در اداره‌ها از بین می‌رود.»

این روان‌شناس می‌افزاید که هر اداره و کارمند از خود اصول و مقرراتی دارد که توسط آن یک اداره به واسطه کارمندان متخصص با معاش تعیین شده خدمات بهتری را برای اجتماع از آدرس دولت‌ها و موسسه‌ها ارائه می‌کنند. او اضافه می‌کند که لازم است از هم‌چو عمل‌کردهای افراطی‌گرانه خودداری شود و به شخصیت‌ها و کرامت انسانی افراد نیز احترام گذاشته شود.

نه تنها کارمندان خدمات ملکی، بلکه دست‌اندرکاران نهادهای خصوصی نیز از برخورد و عمل‌کرد نامناسب محتسبان امر به معروف و نهی از منکر طالبان در ولایت لوگر شکایت دارند. عبدالله (نام مستعار) مسوول یکی از مراکزهای آموزشی خصوصی در لوگر، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید که چندی پیش فهرستی از دانش‌آموزان ممتاز را با عکس آنان چاپ و در داخل آموزشگاه جهت تشویق دانش‌آموزان دیگر نصب کرده بود، اما همه آن بنرها به دلیل نداشتن عکس از سوی محتسبان ریاست امر به معروف و نهی از منکر طالبان تخریب و از بین برده شده است. این‌همه در حالی است که برخورد نامناسب محتسبان امر به معروف طالبان در این ولایت تازه نیست، بلکه چندی می‌شود که در شماری از اداره‌های دولتی از کارمندان حکومت پیشین آزمون دینی نیز گرفته می‌شود و کسانی که موفق به سپری این آزمون دینی نشوند، از وظیفه برکنار و به جای آنان افراد وابسته به طالبان بدون طی مراحل قانونی، مقرر می‌شوند. گفتنی است که چندی پیش به شمول لوگر در شماری از ولایت‌های دیگر کشور نیز محتسبان امر به معروف و نهی از منکر طالبان آرایشگاه‌های مردانه را از کوتاه کردن ریش منع و حتی شماری از آرایشگران مرد را به دلیل بی‌توجهی به این دستور لت‌وکوب و برای مدتی کوتاه زندانی کردند.

تسلیمی سلاح بدون سند؛

باشنده‌گان لعل و سرچنگل باید مجدداً به طالبان سلاح بدهند

۸ صبح، غور

لعل و سرچنگل یکی از ولسوالی‌های هزاره‌نشین در ولایت غور است. از آنجایی که این ولسوالی از چشم رسانه‌ها به دور مانده، باشنده‌گان آن کمتر به خدمات عامه دسترسی دارند. در سال پایانی دوره جمهوریت شماری از باشنده‌گان این ولسوالی از سوی دولت پیشین مسلح شده بودند، اما با روی کار آمدن رژیم طالبان همه آنان خانه‌نشین شده‌اند. فرماندهان طالبان و مسوولان محلی این گروه که در جریان نزدیک به دو سال گذشته مسوولیت این ولسوالی را برعهده داشتند، سلاح و مهمات جنگی همه افراد مسلح را گردآوری کرده‌اند. باشنده‌گان این ولسوالی می‌گویند که مسوولان محلی تازه این ولسوالی اکنون ادعا دارند که هیچ مدرکی مبنی بر تسلیم‌دهی اسلحه نزد اداره‌های محلی وجود ندارد و افراد مسلح این ولسوالی باید سلاح‌های خود را به آنان تسلیم کنند.

باشنده‌گان ولسوالی لعل و سرچنگل ولایت غور به روزنامه ۸ صبح توضیح می‌دهند که در اواخر دوره حکومت محمدشرف غنی، یک قطعه مفرزه زیر حمایت ریاست امنیت ملی در این ولسوالی ایجاد شده بود. به گفته آنان، این قطعه امنیتی حدود ۲۰۰ تن از باشنده‌گان محل را مسلح ساخته بود تا از سرحدات این ولسوالی محافظت کنند. طبق اظهارات باشنده‌گان محل، با سقوط نظام جمهوری، افرادی که در این قطعه جذب شده بودند، خانه‌نشین شدند و سلاح‌های دست‌داشته را برای مسوولان محلی طالبان تسلیم کردند.

عبدالله (نام مستعار) یکی از باشنده‌گان ولسوالی لعل و سرچنگل غور، می‌گوید که با روی کار آمدن رژیم طالبان، شیر احمد اسیری به‌عنوان ولسوال، برهان‌الدین منهای به‌عنوان مدیر استخبارات و عبدالروف مسلم‌یار در سمت فرمانده امنیه ولسوالی لعل و سرچنگل گماشته شد. عبدالله می‌افزاید که این فرماندهان طالبان به همه روستاهای این ولسوالی سفر و براساس فهرست سلاح‌ها را از باشنده‌گان روستاهای لعل و سرچنگل گردآوری کردند. این باشنده محل علاوه می‌کند: «دولت که سقوط کرد، این‌ها به ولسوالی آمدند و پس از چند روز خودشان به قریه‌جات آمدند و از تمام قریه‌جاتی که سلاح گرفته بودند، سلاح را جمع‌آوری نمودند و فقط یک برگه در مقابل هر میل سلاح می‌دادند که این نفر تسلیم شده، ولی در برگه از تسلیمی سلاح چیزی نیامده بود.»

این باشنده محل همچنان می‌گوید که پس از تحویل‌دهی اسلحه، رییسان شوراهای مردمی از طالبان خواستند تا در مقابل

تحویل گرفتن سلاح برای آنان علاوه بر برگه تسلیمی افراد قطعه مفرزه حکومت پیشین، از تسلیمی سلاح‌ها نیز سند بدهند، اما فرماندهان طالبان خواست آنان را رد کردند و پاسخ دادند که همین برگه کفایت می‌کند. عبدالله در این باره اضافه می‌کند: «از قریه ما ۴۰ میل اسلحه جمع‌آوری کردند. رییس شورا اسامی افراد و نمبر سلاح‌ها را در یک فهرست گرفت و به طالبان گفت که بالای آن مهر کنید. یکی از مسوولان طالبان فهرست را از رییس شورا گرفت و گفت خود را سر ما استخبارات جور نکنید.»

باشنده‌گان ولسوالی لعل و سرچنگل خاطر نشان می‌سازند که فرماندهان پیشین طالبان به شمول ولسوال، مدیر استخبارات و فرمانده امنیه این ولسوالی در کنار اسلحه، عشر و زکات را نیز از نزد مردم گردآوری کرده و هیچ سندی به اهالی منطقه نداده‌اند. به گفته آنان، حالا که حدود یک‌و نیم سال از این قضیه می‌گذرد و فرماندهان و مسوولان طالبان از سمت‌های قبلی برکنار شده‌اند، مسوولان تازه گماشته‌شده طالبان از مردم محل سلاح مطالبه می‌کنند.

موسا، باشنده یکی از روستاهای ولسوالی لعل و سرچنگل، می‌گوید که محاسن سفیدان و بزرگان روستاها به مقام ولسوالی مراجعه کرده و تذکر داده‌اند که فرماندهان پیشین همه سلاح‌ها را تسلیم گرفته‌اند. به گفته او، ولسوال طالبان استدلال می‌کند در صورتی که سلاح‌ها را تحویل داده باشید، چرا هیچ سندی نزد ولسوالی ثبت نشده است. موسا می‌افزاید که باشنده‌گان محل برگه تسلیمی را به ولسوال طالبان ارائه کرده‌اند، اما او گفته است که این سند تسلیم شخص است، نه تسلیم سلاح.

با این حال، ولسوال تازه گماشته‌شده طالبان در لعل و سرچنگل ولایت غور به باشنده‌گان محل به‌ویژه افراد قطعه مفرزه حکومت پیشین دستور داده است که سلاح‌های خود را تسلیم کنند یا سند تسلیمی سلاح به فرماندهان پیشین را ارائه کنند. موسا در این باره می‌گوید: «چور و چپاول را طالبان کرده، حالا به جای این‌که محاکمه‌ای دایر شود، از مردم دوباره سلاح خواسته می‌شود.»

روند گردآوری اسلحه توسط مسوولان محلی طالبان در کشور با سقوط نظام جمهوری در اسد ۱۴۰۰ آغاز شد. طالبان بارها اعلام کرده‌اند که هزاران میل سلاح را از مناطق مختلف به شمول بزرگ‌شهرها و روستاها گردآوری کرده‌اند. باشنده‌گان لعل و سرچنگل می‌پرسند، در صورتی که افراد قطعه مفرزه حکومت پیشین به طالبان تسلیم شده باشند، آیا فرماندهان طالبان اجازه می‌دهند که اسلحه نزد آنان باقی بماند؟

پرونده دادستانی؛

تکوین، توسعه و مفقودالایر

رمضان جویا

تاریخ جرم به درازنای تاریخ بشر می‌رسد. همان‌گونه که آغاز تاریخ بشر به‌صورت دقیق معلوم نیست و پر است از افسانه، ارتکاب اولین جرم نیز در هاله‌ای از افسانه‌ها پوشیده مانده است. با آن هم از همان آغاز تاریخ، بشر در پی تاسیس نهادها و سازمان‌هایی برآمده‌اند تا بتوانند وقوع جرم را پیش‌گیری کنند یا میزان وقوع جرم را کاهش دهند و در صورت وقوع جرم، مجرم را مجازات و عدالت جزایی را تأمین نمایند. این نهادها و سازمان‌ها، در طول تحول جامعه انسانی توسعه یافته و امروزه به مجموعه‌ای تبدیل شده که به نام نهادها و سازمان‌های عدالت جزایی یاد می‌شوند. نهادهایی چون پیگرد عدلی، کشف، تحقیق، دعوا، دادرسی، دادستانی، حبس، اعدام، مجازات و تدابیر امنیتی و سازمان‌هایی چون پولیس، اداره بازرسی، دادستانی، دادگاه جزایی، ندامتگاه، زندان و... اغلب با پدیده جرم شناخته می‌شوند. از این جمله یکی هم دادستانی است که امروزه در اکثر کشورها من‌حیث یک سازمان حقوقی مهم پذیرفته و در ساختار اصلی اکثر دولت‌ها گنجانیده شده است. در تمدن امروزی همان‌طور که نمی‌توان دادرسی بی‌دادرسی را تصور کرد، دادرسی عادلانه را نیز بدون موجودیت دادستانی و حضور دادستان نمی‌توان تصور کرد.

برای آشنایی بهتر با این نهاد و سازمان، فرض کنید جرم واقع می‌شود. در روند پیگرد عدلی مبتنی بر دادرسی عادلانه شخص من‌حیث مظنون به ارتکاب جرم مشخص می‌شود. پیرامون جرم تحقیق می‌شود. از مظنون استنطاق صورت می‌گیرد. در نتیجه تحقیق، متکی بر دلایل قانونی الزام، جرم به مظنون نسبت داده می‌شود و علیه مظنون اتهام‌نامه ترتیب و سپس مظنون، به‌عنوان متهم خطاب می‌شود. علیه متهم در پیشگاه محکمه دعوا اقامه می‌شود. اگر در پیشگاه محکمه اقامه دعوا شد، محکمه ممکن متهم را مجرم تشخیص داده و محکوم کند و ممکن مجرم تشخیص داده و بر اصل بی‌گناهی وی صدمه وارد نشود (در نظام دادرسی عادلانه شخص همیشه بی‌گناه است، مگر این‌که توسط محکمه ذی‌صلاح براساس قانونی که قبل از وقوع جرم نافذ شده، محکوم به ارتکاب جرم شناخته شود). در صورتی که متهم محکوم‌علیه شناخته شد، شاید به جزای نقدی، حبس، بدیل حبس و یا اعدام محکوم شود. تمام این روند در نظام حقوقی افغانستان به نام «تعقیب عدلی» یاد می‌شود. در این روند، بر مبنای قانون، وظیفه اصلی و اساسی دادستان در اکثر نظام‌های حقوقی اقامه دعوا علیه متهم به نمایندگی از جامعه و قربانی جرم در پیشگاه دادگاه ذی‌صلاح است. در این روند پولیس جرم را کشف می‌کند، مظنون را تشخیص می‌دهد و شاید مظنون را بازداشت کند. وکیل مدافع از مظنون و متهم در این روند دفاع می‌کند و قاضی به پرونده رسیدگی کرده و حکم صادر می‌کند. البته در نظام حقوقی افغانستان وظیفه تحقیق جرم نیز برعهده دادستانی/

در نظام حقوقی افغانستان،

دادستان/سارنوال آنگاه که

جرم را تحقیق می‌کند، در جایگاه

دادرسی تحقیق (قاضی ایستاده)

قرار دارد. آنگاه که دعوی جزایی

را علیه متهم به جرم در پیشگاه

محکمه اقامه می‌کند، مدعی‌العموم

است. آنگاه که از اجراءات ارگان

کشف، محلات سلب آزادی و

تنفیذ احکام نظارت می‌کند،

ناظر حقوق جامعه و شهروندان

و حراست‌کننده حقوق و قانون

است.

به مفهوم سازمان به کار رفته است.

تکوین

به نظر حقوق‌دانان، نهاد دادستانی ریشه در نظام حقوقی فرانسه دارد. از قرن‌ها پیش در فرانسه رسم بر این بود که پادشاه نماینده‌ای داشته که از وی دفاع می‌کرد تا دادگاه علیه پادشاه حکم صادر نکند. نماینده‌گان یادشده در پی‌گرد مجرمان و اجرای مجازات نقش به‌سزایی دارا بوده و به‌صورت مستمر مراقب بودند تا مجازات‌ها به‌درستی اجرا شوند. تا قرن چهاردهم این نماینده‌گان علاوه بر حمایت و دفاع از حقوق پادشاه در مواردی وکالت نیز می‌کردند که از شروع قرن یازدهم از قبول کارهای مترقیه و وکالت منع قرار داده شدند و به «مدعیان عمومی» شهرت پیدا کردند. در دوران انقلاب فرانسه با آن‌که تصور بر این بود که مدعیان عمومی باعث نفوذ و اقتدار دولت شده و وجود این افراد باعث مداخله قوه مجریه در قوه قضاییه می‌شود، اما اولین مجلس موسسان فرانسه این نهاد را لغو نکرد، بلکه به تحدید صلاحیت آن اکتفا کرد و سازمانی به نام «داره مدعیان عمومی» را غرض اقامه دعوی جزایی و پی‌گرد مجرمان پیش‌بینی کرد. بعداً نهاد دادستانی یا سارنوالی در اکثر کشورها پذیرفته شده و در قوانین اساسی آن‌ها تسجیل گردیده است.

نباید چنین برداشت شود که در سایر نظام‌ها و کشورها چنین سازمان و نهادی با چنین کارکرد و وظایفی وجود نداشته است. در نظام حقوقی کشور ما می‌توان رگه‌های آن را در قضاوت دوران قبل از اسلام و در نهادهای قضا، محتسب و دیوان مظالم بعد از اسلام جست‌وجو کرد. در سده کنونی قبل از انفاذ قانون اساسی مشروطه سال ۱۳۴۳ ه.ش اکثراً تحقیق نیز برعهده قاضی بود و قاضی شخصاً از مدعی و مدعی‌علیه استجواب می‌کرد. در تشکیلات دولت به منظور رسیدگی و تحقیق جرایم ارتکاب‌یافته جنایی در چوکات فرماندهی‌های امنیه ولایات و ولسوالی‌ها سرکاتب جزا و کاتب جزا ایجاد شده بود که وظیفه آن‌ها تحقیق جرایم بود و ولسوال علاوه بر فرمانداری ولسوالی مربوط، من‌حیث وکیل اثبات جرم نیز شناخته می‌شد. دوسیه‌های جزایی به امضای ولسوال به محکمه ارجاع داده می‌شد. البته تحقیق جرایم و وظیفوی ماموران حکومت در مرکز ولایات و وزارت‌خانه، توسط اشخاصی به نام مدعی‌العموم صورت می‌گرفت.^۲

با انفاذ قانون اساسی ۱۳۴۳ در دوره پادشاهی ظاهر شاه، حکومت مشروطه اعلان و نهاد سلطنت از نهاد حکومت مجزا شد. برای اولین بار نهاد دادستانی با مفهوم و جایگاهی که امروز شناخته می‌شود، در این قانون پیش‌بینی شده است. در ماده ۱۰۳ قانون اساسی ۱۳۴۳ مقرر شد که «تحقیق جرایم از طرف مدعی‌العموم که جزء قوه اجراییه دولت است، مطابق به احکام قانون صورت می‌گیرد.» به تاسی از این قانون به تاریخ ۲۳ عرق ۱۳۴۳ «قانون تنظیم امور سارنوالی» در ۲۴ ماده در شماره ۱۷ جریده رسمی نشر و نافذ شد. این قانون دادستانی را به‌حیث اداره عالی مدعی‌العمومیت، دادستان کل را به‌حیث مدعی‌العموم افغانستان و معاون وی را به‌عنوان معاون مدعی‌العموم یاد کرده که دارای نایب (سارنبار)، مساعد اول (سارنبار)، مساعد دوم (سارنمل) و مساعد سوم (سارنبار) بوده است. در این دوران، اداره دادستانی کل من‌حیث «ریاست لوی سارنوالی» شامل تشکیلات وزارت عدلیه می‌شد.^۳ به تاریخ ۱۵ حوت ۱۳۴۵ قانونی دیگر به نام «قانون سارنوالی» نشر و نافذ شد که اداره دادستانی کل را متشکل از دادستان کل، معاون دادستان کل، نایبان دادستان کل، مساعدان، یک تعداد اعضای مسلکی و ماموران اداری دانسته و

«موظفین آن را چنین برمی‌شمارد: - لوی سارنوال: مدعی‌العموم افغانستان؛ - مرستیال لوی سارنوال: معاون مدعی‌العموم؛ - سارنبار: نایب مدعی‌العموم افغانستان؛ - سارنوال تمیز: مساعد مدعی‌العموم در محاکم تمیز؛ - سارنوال مرافعه مرکز: مساعد مدعی‌العموم در قضایای مرافعی و جرایم مامورین و امنیت عامه؛ - سارنوال ابتداییه مرکز: مساعد مدعی‌العموم در قضایای ابتداییه جرایم مامورین و امنیت عامه و شعبات مرکزی وزارت خانه‌ها؛ - سارنوال مرافعه ولایات: مساعد مدعی‌العموم در ولایات؛ - سارنوال ابتداییه ولسوالی: مساعد مدعی‌العموم در ولسوالی‌ها.»^۴

ماده ۱۰۶ قانون اساسی جمهوری افغانستان (۵ حوت ۱۳۵۵) دوره داوود خان، در رابطه به سارنوالی چنین تسجیل یافته است: «کشف جرایم از طرف پولیس، تحقیق، تعقیب و اقامه دعوی آن از طرف سارنوالی که جزء قوه اجراییه هستند، مطابق به احکام قانون صورت می‌گیرد. کشف و تحقیق جرایم مربوط به قوای مسلح افغانستان توسط قانون خاص تنظیم می‌گردد.» در این دوره در بخش ساختار و صلاحیت دادستانی/سارنوالی همان قانون سال ۱۳۴۵ نافذ بوده است.

توسعه

در دوران جمهوری دموکرات خلق نهاد دادستانی جایگاه ویژه‌ای پیدا کرد. آن‌چه ما به نام دادستانی کل می‌شناسیم، در اکثر ابعاد میراث آن دوره است. در دوره جمهوری دموکراتیک خلق در جریده رسمی شماره ۴۲۴ مورخ ۱۳۵۸/۱/۱۵ قانونی به نام «قانون کشف و تحقیق جرایم و نظارت سارنوالی بر قانونیت تطبیق آن» نشر و نافذ گشت که تا انفاذ قانون اجراءات جزایی سال ۱۳۹۳ نافذ بود. در آن قانون موظفان کشف و تحقیق تعریف و سازمان‌های کشف و تحقیق مشخص شده بود. در آن قانون دادستانی را شامل هریک از کارکنان مسلکی دادستانی کل، دادستانی اختصاصی قوای مسلح خلق و دادستانی اختصاصی اگسا دانسته و نظارت دادستانی را نظارت عالی تعریف کرده است که «به نام دولت توسط سارنوال به منظور تطبیق دقیق و یک‌سان قوانین حین بررسی جرایم بر ارگان‌های کشف و تحقیق اجرا می‌گردد.» ماده ۲۰ این قانون موظفان تحقیق جرم را شامل مستنطقان (بازپرس‌های) دادستانی کل، سارندوی (پولیس)، اگسا (اداره استخبارات آن وقت) و مستنطقان دادستانی اختصاصی قوای مسلح می‌داند. آن‌چه لازم به ذکر است، مطابق «قانون کشف و تحقیق و نظارت سارنوالی بر قانونیت تطبیق آن» جرایم منسوب به قضات، دادستان‌ها و سارندوی توسط هیاتی مرکب از مستنطقان دادستانی کل تحت ریاست دادستان موظف صورت می‌گرفت و تحقیق جرایم وظیفوی سارندوی که توسط مستنطقان دادستانی قوای مسلح خلق انجام می‌یافت، از این حکم مستثنا قرار داده شده بود (ماده ۲۳ قانون متذکره). مطابق ماده ۲۶ آن قانون، تحقیق جرایم ذیل توسط مستنطقان اگسا صورت می‌گرفت:

۱- جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی؛
۲- جرایم سیاسی ناشی از تطبیق فرمان شماره هشتم و دیگر فرامین شورای انقلابی جمهوری دموکراتیک افغانستان؛
۳- تحقیق جرایم مندرج ماده ۵۱۵ قانون جزا. همین‌گونه ماده ۲۷ این قانون تحقیق جرایم وظیفوی موظفان اگسا را نیز برعهده مستنطقان دادستانی اختصاصی اگسا قرار داده بود.

به نسبت اهمیت و نقش دادستانی، در سه قانون اساسی که در دوران حکومت دموکراتیک خلق تصویب و نافذ شد، فصل ویژه‌ای به دادستانی اختصاص یافته بود. فصل هشتم اصول اساسی جمهوری دموکراتیک افغانستان (۲۵ حمل ۱۳۵۹) دوره حکومت ببرک کارمل و فصل نهم قانون اساسی جمهوری افغانستان (سال ۱۳۶۶ شمسی) دوره داکتر نجیب‌الله اصول حاکم بر اداره دادستانی کل را معین کرده بود. همین‌گونه در فصل نهم قانون اساسی جمهوری افغانستان (۱۳۶۹) که آن هم در دوره حکومت داکتر نجیب‌الله نافذ شد، احکام مربوط به اداره دادستانی گنجانیده شده است.

ارتش اوکراین اعلام کرده که در شبانه‌روز گذشته ۱۳ پهپاد انتحاری مربوط به روسیه را که ساخت ایران بوده منهدم کرده است. تلگراف روز سه‌شنبه، ۴ اپریل، به نقل از مقام‌های اوکراین گزارش داده که روسیه دوشنبه‌شب ۱۷ حمله پهپادی بر شهر بندری اودسا در جنوب‌غربی اوکراین داشته است. فرماندهی ارتش اوکراین در بیانیه‌ای گفته که از این میان ۱۳ پهپاد انتحاری شاهد ۱۲۹ نابود شده است. یکی از این پهپادها با برخورد به یک شرکت تولیدی در اودسا سبب آتش‌سوزی شده است. اوکراین در حالی از نابودی ۱۳ پهپاد انتحاری ساخت ایران در یک شب خبر می‌دهد که تهران همواره ارسال پهپاد به روسیه را پس از آغاز جنگ اوکراین رد کرده است. ایران گفته که پهپادها پیش از جنگ اوکراین به روسیه فرستاده شده است.

پیش‌نویس قطع‌نامه «نقض حقوق بشر» از سوی ایران در شورای حقوق بشر سازمان ملل تصویب شد

بربنیاد گزارش‌ها، شورای حقوق بشر سازمان ملل پیش‌نویس قطع‌نامه نقض حقوق بشر از سوی ایران و تمدید مأموریت گزارشگر ویژه حقوق بشر این سازمان در امور ایران را برای یک سال دیگر تصویب کرده است. رسانه‌های بین‌المللی روز سه‌شنبه، ۴ اپریل، گزارش داده‌اند که مأموریت جاوید رحمان، گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل در امور ایران، تمدید شده است. در جریان رای‌گیری، ۲۳ کشور به این قطع‌نامه رأی مثبت، هشت کشور رأی منفی و ۱۶ کشور رأی ممتنع داده‌اند.

در همین حال علی بحرینی، نماینده دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد، در واکنش به تصویب این پیش‌نویس گفته است: «پیش‌نویس قطع‌نامه‌ای که شورا در شرف رای‌گیری است و توسط ایسلند و بریتانیا به‌عنوان حامیان اصلی آن ارائه شده است، کاملاً غیرقابل توجیه است و توسط ایران رد شده است.»

گفتنی است که این پیش‌نویس از سوی برخی کشورها از جمله انگلیس و ایسلند ارائه شده بود. این در حالی است که در جلسه امروز، کوبا، چین و افریقای جنوبی به حمایت از ایران سخن گفته و درباره استفاده ابزاری و سیاسی از حقوق بشر هشدار داده‌اند.

بونگوبازار در پایتخت بنگلادیش در یک آتش‌سوزی سوخت

اداره آتش‌نشانی بنگلادیش از وقوع آتش‌سوزی بزرگ در یک مجتمع تجاری در پایتخت این کشور خبر داده است.

آژانس خبری فرانسه گزارش داده که این آتش‌سوزی روز سه‌شنبه، ۴ اپریل، در بونگوبازار در داکه، پایتخت بنگلادیش، رخ داده است.

هرچند هنوز تلفات برخاسته از این رویداد معلوم نیست، اما صاحبان فروشگاه‌های بونگوبازار از تخریب کامل دکان‌ها و سه‌ساحه تجاری حومه‌های این بازار سخن گفته‌اند.

رکیب‌الاسلام، سخنگوی نیروهای آتش‌نشانی بنگلادیش، گفته است که حدود ۶۰۰ نیروی آتش‌نشان برای خاموش کردن آتش‌سوزی تلاش دارند.

هنوز علت این آتش‌سوزی زیان‌بار معلوم نشده است. بونگوبازار از بخش‌های مهم تجاری در بنگلادیش است که باشنده‌گان داکه از آن لباس‌های ارزان قیمت با لوگوهای خارجی را خریداری می‌کنند.

ترمپ پس از افهام اتهامات در دادگاه به اقامتگاهش بازگشت

قاضی دادگاه گفته است که قرار است محاکمه دونالد ترامپ در ماه جنوری سال آینده آغاز شود. پس از پایان جلسه یک‌ساعته، آقای ترامپ از دادگاه نیویارک خارج شده و با هواپیمای شخصی‌اش به اقامتگاه خود در فلوریدا برگشته است. دونالد ترامپ اولین رئیس‌جمهور پیشین آمریکا است که به اتهام ارتکاب جرایم در دادگاه حضور پیدا می‌کند. هنگام حضور ترامپ در دادگاه، تعداد بیشتری از مخالفان و هواداران وی در بیرون از دادگاه تجمع کرده بودند. پیشتر کاخ سفید اعلام کرده بود که پرونده رییس‌جمهور پیشین آمریکا، مورد توجه جو بایدن نیست.

رئیس‌جمهور پیشین ایالات متحده آمریکا پس از یک ساعت حضور در دادگاه نیویارک، راهی فلوریدا شد. واشنگتن پست گزارش داده است که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا، روز سه‌شنبه، ۴ اپریل، در دادگاه نیویارک جهت توضیح اتهامات وارده بر وی حضور یافت. ترامپ در مورد ۳۴ اتهام وارده به قاضی دادگاه توضیح داده و آن‌ها را رد کرده است. یکی از اتهامات وارده به رئیس‌جمهور پیشین آمریکا، پرداخت پول به دو زن، از جمله یک ستاره فیلم‌های پورن، هنگام انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ این کشور است.

سازمان ملل:

بیش از یک میلیون تن در ۵۰ سال گذشته در عراق ناپدید شده‌اند

جبران این «جنایت شنیع» ایجاد کند. در گزارش سازمان ملل آمده است که بین سال‌های ۱۹۶۸ تا ۲۰۰۳، بیش از ۲۹۰ هزار تن از جمله حدود ۱۰۰ هزار شهروند کرد به اجبار توسط «کارزار نسل‌کشی» توسط رژیم صدام حسین در کردستان ناپدید شدند. بربنیاد این گزارش، ناپدید شدن عراقی‌ها پس از تهاجم به رهبری آمریکا در سال ۲۰۰۳ که با دستگیری دست‌کم، ۲۰۰ هزار عراقی همراه بود، ادامه یافت که تقریباً نیمی از آنها در زندان‌های تحت اداره ایالات متحده ویا بریتانیا نگهداری می‌شدند.

در گزارش آمده است: «گفته می‌شود که بازداشت‌شده‌گان بدون حکم به دلیل مشارکت در عملیات‌های شورشی دستگیر شده‌اند؛ در حالی که دیگر غیرنظامیان در مکان اشتباه در زمان نامناسب بوده‌اند. سایر الگوهای جاری شامل ناپدید شدن اجباری کودکان، به ویژه کودکان

سازمان ملل در گزارشی اعلام کرد که در طول پنجاه سال اخیر که دوران دیکتاتوری صدام حسین، حضور آمریکا و ظهور گروه داعش را شامل می‌شود، بیش از یک میلیون تن در عراق ناپدید شده‌اند.

رویترز روز سه‌شنبه، ۴ اپریل، گزارش داده است که کمیته ناپدید شدن اجباری سازمان ملل از دولت عراق خواسته که به دنبال قربانیان و مجازات عاملان این واقعه‌ها باشد. کمیته ناپدید شدن اجباری سازمان ملل همچنان از عراق خواسته که فوراً راهکاری برای پیشگیری، ریشه‌کنی و

سرازیر شدن برف کوچ در هند جان‌نشین تن را گرفت و ۳۰ تن دیگر را زخمی کرد

بربنیاد گزارش‌ها، سرازیر شدن برف کوچ در ایالت سیکیم هند، جان دست‌کم شش تن را گرفته و ۳۰ تن دیگر را زخمی کرده است.

الجزیره روز سه‌شنبه، ۴ اپریل، گزارش داده است که این رویداد در نزدیکی یک گردشگاه هیمالیا در شمال شرقی هند رخ داده است.

مقام‌های امداد و نجات گفته‌اند که هر شش تن از کشته‌شده‌گان توریست بودند و بیم آن می‌رود که حداقل ۷۰ تن دیگر در برف گیر مانده باشند. تنزینگ لودن، مقام پولیس هند، گفته است این حادثه در حومه گانگتوک، مرکز ایالت هیمالیا، در جاده دریاچه چانگو رخ داده است.

خبرگزاری پرس‌ترست هند گزارش داده که پس از وقوع بهمن در گذرگاه ناتولا، زخمی‌ها از برف بیرون کشیده و برای مداوا به شفاخانه منتقل شدند.

گفتنی است که این گذرگاه کوهستانی در امتداد مرز چین قرار دارد و یکی از مقاصد اصلی گردشگری است.

امریکا در یک بسته جدید ۲.۶ میلیارد دلار به اوکراین کمک نظامی می‌کند

دیمیتر کولبا، وزیر امور خارجه اوکراین که در مقر ناتو در بروکسل و پیش از دیدار با آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا صحبت می‌کرد، گفت: «ما از همه کارهایی که ایالات متحده به‌طور خاص برای کمک به ارتش ما در راستای آماده شدن برای حمله متقابل انجام داده است، بسیار قدردانی می‌کنیم.»

با این مبلغ، سقف کل کمک‌های امنیتی ایالات متحده به اوکراین از زمان حمله روسیه تا کنون به بیش از ۳۵.۱ میلیارد دلار می‌رسد. واشنگتن در حالی از کمک نظامی به کی‌یف خبر می‌دهد که روسیه به بمباران اوکراین با موشک‌های دوربرد ادامه می‌دهد و جنگ شدیدی به هدف تصرف شهر باخموت در شرق این کشور ادامه دارد.

قرار است آمریکا ۲.۶ میلیارد دلار به هدف مبارزه اوکراین در مقابل حملات بهاری روسیه، در بخش نظامی به این کشور کمک کند.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، کاخ سفید روز سه‌شنبه، ۴ اپریل، اعلام کرده که ایالات متحده به ارزش ۵۰۰ میلیون دلار مهمات و تجهیزات به اوکراین می‌فرستد و بیش از دو میلیارد دلار را برای خرید جنگ‌افزار و رادار به این کشور کمک می‌کند.

پنتاگون نیز در بیانیه‌ای اعلام کرده است که کمک‌های فوری شامل سیستم‌های ضد زره، سلاح‌های کوچک و وسایل حمل‌ونقل تجهیزات سنگین می‌شود. قرار است از کمک ۲.۱ میلیارد دلاری آمریکا، موشک‌های مجهز با سیستم رادار و پهپاد نیز برای اوکراین خریداری شود.